

igennem 1980'erne ikke var den daværende regerings parlamentariske grundlag. Det vil sige, at den daværende regering ikke selv kunne skaffe sig et flertal for den politik, som man står her og postulerer man gerne vil have igennem.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jamen der er vel ikke noget galt i, at man argumenterer for sine sager og forsøger at få dem igennem, uanset om man er i regering eller ej. Arbejdsministeren ved også godt, at den måde, de håndteres på, er vidt forskellig og afhængig af, om det er en regeringssituation eller en oppositionssituation. Men fakta er, at det, som jeg har tilkendegivet fra Venstres side her i dag, jo er det samme, som vi har sagt igennem mange år, og så skal ministeren ikke antyde, at det er noget, vi har fundet på, fordi vi nu er i opposition. Det er ganske enkelt ukorrekt.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg synes, hr. Helge Sander giver udtryk for en hyklerisk holdning. Hvis man ser på, hvilken interesse Venstre har haft i opstramning af rådighedsreglerne i de sidste 2 år, så kan man undre sig såre, for det har faktisk været sådan i 10 år, at alt, hvad der knytter sig til rådighedsregler, er en ministerbemyndigelse. Så man kunne jo uden at inddrage Folketinget have gjort det, som hr. Helge Sander nu kritiserer den nuværende regering for, nemlig kigge på, om reglerne bliver overholdt. Jeg synes, det er hykleri.

Jeg synes, det er hykleri, når Venstre med 11 års regeringserfaring bag sig nu i en situation, hvor denne regering i kraft af et beskæftigelsesopsving, i kraft af en vilje til at give de ledige nogle bedre og tidligere tilbud om uddannelse, siger, at det er ikke godt nok. De kunne have gjort det meget bedre, men det gjorde man faktisk ikke, da man havde chancen.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Nu skifter vi åbenbart spor. Det var jo ikke det, vi diskuterede, det var dagpengesystemet, men jeg synes da, det er helt i orden, hvis arbejdsministeren synes, vi skal starte en ny debat.

Jeg bliver selvfølgelig nødt til i hvert fald at svare arbejdsministeren og sige, at der jo har været fokus på rådighedsreglerne igennem lang tid, men vi må nok erkende over for hinanden, at når der har været så megen fokus som netop i

de seneste måneder af året, så er det, fordi vi har fået den ene undersøgelse efter den anden, der viser, at selv de gældende sæt af rådighedsregler ikke bliver overholdt, og det ved jeg vi er enige om. Derfor er jeg glad for i forbindelse med det, vi startede sidste år med kopiordningen, at den tilsynsordning, man laver nu, som efter vores opfattelse ikke er tilstrækkelig, men dog et skridt i den rigtige retning, vil betyde, at det kommer til at fungere bedre.

Men jeg tror nok, arbejdsministeren er enig med mig i, at der for alvor er kommet fokus på rådighedsreglerne inden for de allersidste år og måneder, simpelt hen fordi der er blevet afsløret den ene fejl efter den anden både i relation til a-kasserne og i relation til arbejdsformidlingen.

Med hensyn til det sidste er vi lidt ærgerlige over, at AF ikke er med i den tilsynsmyndighed, man nu etablerer; det er kun a-kasserne. Vi synes faktisk, a-kasserne havde fortjent, at det var begge, altså både a-kasser og arbejdsformidlingen, for begge har en stor skyld i denne sag.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Hr. Helge Sander kan undre én, hver gang hr. Helge Sander er på talerstolen. Altså, forskellen mellem denne regering og den daværende regering er, at vi faktisk har bedt om undersøgelser for at finde ud af, om reglerne er blevet overholdt.

Det har den daværende regering aldrig nogen sinde gjort. Aldrig nogen sinde gjort! Den har overhovedet ikke interesseret sig for noget som helst i den retning til trods for, at det er ministerens ansvar, at det er ministerens bemyndigelse. Og nu gøres det til hovedtema omkring en opjustering, en tuning af dagpengesystemet, hvordan et eller andet administrativt system kommer til at se ud, og om reglerne overholdes, eller de ikke overholdes.

Jeg vil godt sige til hr. Helge Sander: Hr. Helge Sander glemmer én væsentlig ting i dette her, og det er arbejdsgiverens ansvar for at melde tilbage til arbejdsløshedskasserne, for at melde tilbage til arbejdsformidlingen, om man ansætter en person, eller om man ikke ansætter en person, og hvorfor man i givet fald ikke gør det.

Den største fejlprocent – hvis man skal tale om det – er faktisk svigtet fra arbejdsgiverne i forhold til deres forpligtelse til at melde tilbage. De skal blot skrive på en lille seddel til arbejdsformidlingen: Jeg bad om at få ti ledige ud, jeg